

Opponensi vélemény

Bagi Borbála szigorló építész

diplomatervéről

Téma: Kisvasút végállomás Gyöngyös

Tisztelt Bizottság!

Egy diplomatervből mindig előbújik a szerzők személyisége, gyermekkori álma, vágyai. Általában fiúkat szokott lázba hozni a vasút működése, zajosan csattogó, monumentális rendszere, de a kivételek erősítik a szabályt, ahogy ezt az előttünk látható rajzok és az ifjú hölgy is bizonyítják. A mátrai kisvasút gyermekek és felnőttek tízezreinek dobogtatja meg a szívét, sok-sok kedves emléket előidézve - hiszen több generációt szolgált már. Túlélte a vasútbezárási gazdaságpolitikai kampányt, de létét mégsem tekinthetjük biztosnak, mert karbantartása, fejlesztése évtizedes elmaradásban van, ahogy ezt a bevezető tanulmányok szépen fel is tárják.

Az új állomás telepítése radikálisan átalakítja a jelenlegi helyzetet, de teljesen ésszerűen, sőt gazdaságosan. A kastélypark sarka felszabadul, megszűnik az út-vasút kereszteződés, sőt a kanyar levágásával a közlekedésbiztonság is javul. Városrendezési szempontból a tervezett koncepció jeles! Szimpatikus jelzés a kastélypark sarkánál egy bejárat ötletének felvetése - ez nem feladata a diplomatervnek, pont ennyi a jeleznivaló.

Viszont amennyire nagyvonalú az új építmény telepítése, a vágányok új rendszerére tett javaslat, annyira érthetlen számomra a két lakóteleknek az érintetlenül hagyása a déli oldalon. Nem akkora a most bemutatott tervezési feladat, hogy ne fért volna bele egy ötlet a hasznosításukra, bekapcsolásukra - akár csak helyszínrajzi léptékben is (turistaszálló, múzeum, közösségi funkció, vagy bármi). Bántja a szememet a szép hegyes háromszög alakba beékelődő szürke folt akkor is, ha most ez a realitás. Milyen elegáns lehetne ez a terület, ha ugyanaz a kéz venné gondjába utcától utcáig.

A vágányok vonalát követő tömegformálás vagány és logikus. Az építészeti koncepció szempontjából jó ötlet a növényházas megfogalmazás, az "élménysáv", bár ez a trendiség (elnézést a ronda szóért) felvet néhány kérdőjelet bennem. Félő, hogy nyáron meleg és sötét lesz alatta, - hogy fog kinézni a tisztíthatatlan üvegtető lombhullás után, - mi van abban a tíz évben,

amíg a vadszőlő nem fut föl a gerincig, stb.? Apropó vadszőlő. Vajon fel tud-e kapaszkodni az acélhálón, üvegtetőn?

Az alaprajzról nem sok az írnivaló - egyszerű és működik, egyedül az ajtóméretek helytelenek.

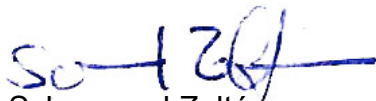
A növényház alá dugott fadoboz jól illik a zöld koncepcióhoz, de a WC-k fölé tervezett üvegtető és a fapadlós vizes helyiségek fiatalosan bohém túlzások - persze már megint öregesen praktikus okok miatt.

A terv foglalkozik a meglévő csarnokokkal is , sőt a karbantartó szin mögé még egy szociális épületet is tervez, amely viszont idegen testté válik - éppen a korábban kritizált, fennmaradó adottság túlzott tisztelete miatt. Sajnálom, mert a lerajzolt ötletek mentén, több bátorsággal, kevesebb tisztelettel és kicsivel több munkával nagyon lehetett volna alakítani ebben a háromszögben.

Ez a hiányérzet nem von le a terv értékeiből, mert a kitűzött célokat szép, kultúrált, sőt fiatalosan vagány megoldásokkal teljesíti, csak hát annyira jellemző országunkra a sok bátortalan, kompromisszumos félmegoldás, hogy legalább az egyetem falai között jó lenne ezeken a korlátokon átlépni.

Mindezzel együtt Bagi Borbála terve jó, nagyon jó, bárcsak ilyen végállomásra indulhatna a kisvasút! Biztos, hogy az épített környezet is jelentősen hozzájárulna a látogatók élményeihez és persze elindíthatna egy folyamatot az állomások arculati fejlesztése irányába is, így a tervet jó szívvel ajánlom a tisztelt Bizottságnak és hiányérzetemet kérem tudják be az opponensi telhetetlenségnek.

Budapest, 2013. június 21.

Schrammel Zoltán
építész
c. egyetemi docens